

forslaget om Indførelse af Bølgift i Lærlingeforholdet og ville bortfalde eller atter være at ubelade, hvis Bølgiftsændringsforslaget ikke vedtages.

Til § 14.

§ Lovforslagets § 12 bestemmes, at saa længe en Lærlingekontrakt ikke løbligen er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen Anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp ved noget Næringsbrug. Heraf vil kunne fremkomme et mærkeligt Forhold i det Tilfælde, at Lærlingen løber af Lære, og Mesteren hverken finder Anledning til at kræve ham tilbage eller fordre Kontrakten hævet. Lærekontrakten vedbliver da at bestaa, Lærlingen kan ikke fordre den hævet, og Mesteren vil ikke, men faktisk gjør den ingen Nytte. Mesteren har ingen Gavn af den, og Lærlingen kan den være til stor Skade. I et saadant Tilfælde mener Udvalget, at Kontrakten bør bortfalde, og har herom stillet Ændring under Nr. 16.

Til §§ 15 og 16.

Til disse Paragrafer har Udvalget stillet et Par mindre Ændringsforslag, som næppe tiltrænge nogen særlig Motivering.

Til § 17.

Denne Paragraf omhandler nogle særlige Tilfælde, hvori Lærlingen mod Erstatning kan fordre Kontrakten hævet. I og for sig er Udvalget enigt med Lovforslaget i, at der kan indtræde Forhold ud over de i §§ 14, 15 og 16 nævnte, som gjør det ønskeligt, at Kontrakten kan træde ud af Kraft; men Bestemmelserne i § 17 findes hverken tydelige nok eller fuldt betryggende for Parterne. For det Første kan Mesteren ikke i Henhold til denne Paragraf fordre Kontrakten hævet, selv om han gennem Erstatning vil holde Lærlingen fuldstændig skadesløs, og dernæst er det næppe heldigt i en Lov at give saa ubestemte og ube-

stemmelige Forskrifter, som at Lærlingen kan fordre Kontrakten hævet, naar Øvrigheden skjønner at „særegne ved Lærlingekontraktens Indgaaelse uforudsete Omstændigheder gjøre en Forandring i den trufne Bestemmelse om Lærlingens Uddannelse ønskelig“. Udvalget foreslaar derfor Paragrafen forandret saaledes, at saavel Mester som Lærling til enhver Tid kan fordre Kontrakten hævet mod Erstatning, der fastsættes ved Bølgift.

Til ny § 18.

Under Lovforslagets Behandling har der gjentagende og med Rette været gjort opmærksom paa, at visse Tvistepunkter, som kunde opstaa mellem Mester og Lærling, kun daarlig egnede sig til Rettergang, men burde afgjøres af et sagtyndigt Skjøn, hvorved ogsaa naaedes den i slige Sager ikke ringe Fordel, at Afgjørelsen kunde falde hurtig efter Tvistens Opstaaelse. Udvalget har forsaavidt kunnet slutte sig til denne Betragtning, at det foreslaar at lade en Del af disse Spørgsmaal afgjøre ved Bølgift. En saadan Afgjørelsesmaade i slige og lignende Sager er langt fra ualmindelig her i Landet. I Forpagtnings- og Aftægtskontrakter findes i mange Tilfælde en Bestemmelse om, at visse mulige Konfliktspunkter skulle afgjøres ved Bølgift, og paa Lærlingeforholdets Omraade har „Foreningen til Lærlingens Uddannelse i Haandværk og Industri“ allerede indført Bølgift med uigjensidelig bindende Virkning for alle Parter til Afgjørelse af mulig Uenighed om Kontraktens Forstaaelse eller om Parternes gjensidige Rettigheder og Pligter. Og da Bølgift har vist sig at være en praktisk Afgjørelsesmaade i disse Tilfælde, har Udvalget forment det rigtigt i den foreliggende Sag at stille Forslag om dens Anvendelse paa Lærlingekontrakter med den for Bølgiftskjendelsen sædvanlige Retsvirkning.